

Andersen-Nygaard: Som det vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, har der i en Aarrække været arbejdet paa at skaffe Fiskerne paa Vestkysten bedre Betingelser at arbejde under, idet alle have været enige om, at Fiskeriet der foregaar under langt vanskeligere og farligere Forhold end noget andet Sted i Landet. Disse Bestræbelser have imidlertid ikke endnu ført til noget positivt Resultat. Der har undertiden været gode Udsigter dertil, men lige saa regelmæssig ere disse Udsigter atter bristede. Da vi fik den ny Regering, blev der ogsaa fra Fiskernes Side stillet Forventninger til, at nu maatte der blive taget alvorlig fat paa Løsningen af denne Opgave. Men da saa den højtærede Finansminister i sin Egenskab af Minister for offentlige Arbejder i Fjor forelagde Forslaget om Skagenshavnen, blev det, kan man nok sige, en ny, stor og bitter Skuffelse for Vestkysten, at man begyndte Løsningen af Vestkystspørgsmaalet med at foreslaa en Havn til ved Østkysten. Det kan ikke nægtes, at der kom noget Mismod frem paa Vestkysten i den Anledning. Naar man lider Skuffelse paa Skuffelse, ender det jo med, at man omsider, om ikke just fortvivler, saa dog faar en Stemning noget hen derimod.

Imidlertid er det ikke min Mening, at der var særlig Grund til at se saa mørkt paa Forholdene. Da mange ikke vide, hvorledes denne Sag har udviklet sig og ikke have hørt den højtærede Ministers Motivering af Forslaget i Fjor, kunde jeg have Lyst til at minde om, at under Sagens Behandling i Fjor blev det udtalt af den højtærede Minister, at naar han havde foreslaaet Skagenshavnen, var det i Erkendelse af, at det nu var paa Tide at faa begyndt paa Løsningen af det store Vestkystspørgsmaal, og da han ikke følte sig kompetent til at vrage mellem de af Kommissionen gjorte Indstillinger, havde han foretrukket at indstille dem i den Orden, hvori Kommissionen havde foreslaaet dem, og Kommissionen havde jo som bekendt foreslaaet Skagenshavnen i første Række. For saa vidt var der altsaa ikke noget at bebrejde Ministeren. Det viste sig under Sagens Behandling her i Tinget, at saa godt som alle, der udtalte sig, vare enige om, at der først og fremmest burde gøres noget for selve Vestkysten, og at man derfor ikke burde gaa til Anlæg af en Skagenshavn uden samtidig at give tilsvarende Bevillinger til Anlæg paa selve Vestkysten. Det var den Stemning, som gik igennem Forhandlin-

gerne her i Tinget. Det blev ogsaa gjort gældende i Udvalget, hvis Arbejde resulterede i, at man udtalte Ønsket om at komme ud at rejse for at bese Forholdene paa selve Stedet. Der viste sig ingeniunde nogen særlig Lyst til at fremme det Forslag, som da forelaa, ikke fordi man ikke vilde gøre noget for Fiskerne paa Skagen, men nærmest fordi man fandt, at de 2½ Mill. Kr., der vare foreslaaede, vare temmelig meget at give til en Havn paa Østkysten. Man udtalte udtrykkelig et Ønske om, at dette Beløb maatte kunne reduceres.

Ønsket om at komme ud at rejse for at se paa Forholdene paa Stedet blev forebragt den højtærede Minister, som ikke alene stillede sig velvillig til det, men endog straks paatog sig at arrangere hele Rejsen. Den Glæde, som flere af de tidligere Talere have udtalt over denne Rejse, kan ogsaa jeg samstemme i. Det var ikke alene en fornøjelig Tur, men man kan betegne den som en Studierejse. Vi fik derved Lejlighed til at bese Forholdene paa selve Stedet, høre saa vel de sagkyndige motivere de Forslag, som de have bragt frem, som de paa Stedet boende kritisere disse Forslag, høre en Diskussion mellem dem og selv se paa Sagerne. Det siger sig selv, at det giver gode Betingelser for at sætte sig ind i Forholdene og tage sin Stilling til de enkelte Spørgsmaal. Jeg tror derfor, at vi alle vare glade ved Turen, og at vi skiltes ad med godt Udbytte. Ikke alene havde vi faaet Betingelser for at danne os et Skøn om disse Sager, naar de kom til Behandling her i Tinget, men det ikke mindre væsentlige var opnaaet ved denne Tur, at mange, som hidtil havde været ukendte med disse Forhold og ikke fuldt havde forstaaet, hvilke store Værdier det drejede sig om, og hvilke store Interesser, der stode paa Spil, fik Klarhed i saa Henseende.

At Turen har haft sin Nytte i Henseende til at bringe Klarhed over det store Vestkystspørgsmaal, derom vidne ogsaa Forhandlingerne forrige Dag. Med Stoltthed, kan jeg sige, kan man pege paa, at alle de Talere, der have haft Ordet endnu, have udtalt deres Tilslutning til de to Moleanlæg, som ere bragte i Forslag paa det her til Behandling foreliggende Lovforslag, og som jo bleve et Udbytte af Rejsen i Sommer. Det er saa meget heldigere, at dette Forslag nu er kommet frem, som den Tvivl, der kunde rejse sig blandt Fiskerne paa Vestkysten om, at der i det hele taget kunde ventes noget gennemført